

Obraćanje visokog predstavnika Valentina Inzka na ceremoniji obilježavanja petnaeste godišnjice pada helikoptera na Prokoškom jezeru

Napredak se ne može trajno zaustaviti

Muškarci i žena koji su prije petnaest godina izgubili život na ovoj planini radili su na svakodnevnim zadacima provedbe mira, ali su bili i dio nečeg većeg.

Dostojevski je napisao kako je „pravo bojno polje u ljudskom srcu.“

Kolege kojih se danas prisjećamo bili su dio bitke koja se vodila između optimizma i pesimizma, između napretka i stagnacije, između poštenja i korupcije.

U Bosni i Hercegovini ta bitka još uvijek ima značajan utjecaj na težak i postepen posao uspostavljanja mira i proces političke i ekonomske tranzicije.

Kada se lideri predaju pesimizmu i gorčini, kada prihvate *status quo* koji je prožet korupcijom i neuspjehom, tada svaki građanin pati – baš kao što danas pate građani Bosne i Hercegovine.

Ali ja ne vjerujem da pesimizam i gorčina mogu prevladati. Napredak se ne može zaustaviti zauvijek. Politički lideri neće moći odlagati bolju budućnost unedogled.

Vjerujem, kao i Dostojevski, da u svakom ljudskom srcu češće prevladava dobro nego zlo.

Vjerujem u to jer su građani Bosne i Hercegovine pokazali u posljednjih dvadeset godina – i to na način koji se nije tražio od građana nekih sretnijih zemalja – smjelu i inspirativnu odlučnost da odbace od sebe gorčinu i očaj.

Mislim da je ovo lekcija koju lideri ove zemlje moraju naučiti od građana koje navodno zastupaju.

Naših dvanaest kolega dalo je svoje živote za uvjerenje da građani Bosne i Hercegovine mogu živjeti u dostojanstvu i miru. Ja dijelim to uvjerenje i vjerujem da ga dijeli i svaki častan građanin ove države.

Danas odajemo poštu Peteru Backesu, Liviju Beccacciou, Andrzeju Buleru, Davidu Kriskovichu, Leah Melnick, Charlesu Morpethu, Williamu Nesbittu, Marvinu Padgett, Thomasu Reinhardt, Jurgenu Schaufu, Georgu Stiebleru and Gerdu Wagneru.

Ponovo potvrđujemo našu predanost misiji – *njihovoj* misiji – uspostavljanja trajnog mira u ovoj zemlji.